

Vegheați!

Două fete au ieșit într-o seară la colțul străzii în întâmpinarea tatălui lor. Locul unde îl așteptau ele era destul de aglomerat. Treceau multe mașini pe acolo, pietoni grăbiți treceau pe lângă ele, mișcare multă în toate direcțiile, un polițist reglementa circulația. Fetele aveau multe de văzut. Tot timpul apărea ceva nou și interesant în fața ochilor lor. Dar unde rămânea azi tatăl lor. Trebuia să fi venit deja. Oare i s-a întâmplat ceva?

După ce au mai așteptat puțin, s-au întors îngrijorate acasă. Unde o fi tata?

Când fetele au ajuns acasă, îl văd pe tatăl lor șezând la locul lui obișnuit. Cum e posibil așa ceva?

„Na, voi două, va pierit graiul, nu?” Ele au început să-l bombardeze cu întrebări. După ce s-au mai liniștit, le-a vorbit foarte serios și insistent: „Ferice de robii aceia, pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui!” Atunci tatăl a povestit, cum le-a văzut stând la colțul străzii. Erau cu privirile atât de adâncite la tot ce se întâmpla în jurul lor, încât n-au luat seama când a trecut tatăl lor pe lângă ele. „Voi ați făcut cum fac mulți tineri credincioși: Ei știu că Domnul Isus trebuie să vină. Dar în loc să-L aștepte cu adevărat, inima și simțul lor sunt pline de lucrurile trecătoare ale vieții. O, de am privii toți mai mult la venirea Lui, și L-am aștepta zilnic!”